

Guidelines on public ethics

Unofficial translation into Danish

Lignes directrices sur l'éthique publique

Traduction non officielle en danois

Guidelines om offentlig etik

Source - Council of Europe [March 2020], original English and French versions

Text originated by, and used with the permission of, the Council of Europe. This unofficial translation is published by arrangement with the Council of Europe, but under the sole responsibility of the translator.

* * * * *

Source - Conseil de l'Europe [mars 2020], versions originales en anglais et français

Le texte original provient du Conseil de l'Europe et est utilisé avec l'accord de celui-ci. Cette traduction est réalisée avec l'autorisation du Conseil de l'Europe mais sous l'unique responsabilité du traducteur.

1370. møde den 11. marts 2020

2 Demokrati og politiske spørgsmål

2.4 European Committee on Democracy and Governance (CDDG)

b. Guidelines om offentlig etik

Europarådets Ministerkomité's guidelines om offentlig etik

(Vedtaget af Ministerkomitéen den 11. marts 2020 på det 1370. møde af ministrenes stedfortrædere)

Ministerkomitéen,

der tager i betragtning, at Europarådets formål er at opnå større sammenhæng mellem dets medlemmer med henblik på at beskytte og realisere de idealer og principper, der er deres fælles arv;

der tager i betragtning, at offentlig etik er et grundlæggende element i et velfungerende og effektivt demokrati, som er et fælles mål for alle Europarådets medlemsstater;

der tager i betragtning, at en styrkelse af offentlig etik er et effektivt middel til at opbygge og genoprette borgernes tillid til offentlige institutioner;

der tager i betragtning, at borgernes krav og forventninger, hvad angår offentlig etik, er berettiget, mere udpræget end tidligere og relevante for alle repræsentanter med offentlige ansvarsområder, herunder medlemmer af både den udøvende magt og de nationale parlamenter, dommere, lokalt og regionalt valgte repræsentanter og ansatte på nationalt, regionalt og lokalt niveau;

der tager i betragtning, at integriteten, lovligheden, objektiviteten, gennemsigtigheden, ærligheden, lederskabet og ansvarligheden i forhold til de personer, der bestrider offentlige ansvarsområder, såvel som deres egen overholdelse af loven og juridiske standarder, er afgørende for at garantere en god regeringsførelse og respekt for retsstatsprincippet;

der henviser til behovet for at supplere Rekommandation Nr. R (2000) 10 fra Ministerkomitéen til medlemsstaterne om adfærdskodekser for offentligt ansatte, og der tager i betragtning, at den udvikling, der er sket siden rekommandationens vedtagelse, berettiger disse guidelines, der dækker en bredere personkreds og indholdsmæssigt anvendelsesområde;

der henviser til:

- Konventionen om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (1950) (ETS nr. 5);
- Strafferetskonventionen om korruption (1999) (ETS nr. 173);
- Civilretskonventionen om korruption (1999) (ETS nr. 174);
- Rekommandation [CM/Rec\(2017\)2](#) fra Ministerkomitéen til medlemsstaterne om den lovlige regulering af lobbyvirksomhed i forbindelse med offentlig beslutningstagning;
- Rekommandation [CM/Rec\(2014\)7](#) fra Ministerkomitéen til medlemsstaterne om beskyttelse af whistleblowere;

- Rekommandation [CM/Rec\(2010\)12](#) fra Ministerkomitéen til medlemsstaterne om dommere: uafhængighed, effektivitet og ansvar;
 - Strategien for innovation og god regeringsførelse på lokalt plan, herunder de 12 principper for god demokratisk regeringsførelse, vedlagt Valencia-erklæringen, der blev vedtaget den 15.-16. oktober 2007 på det 15. møde på konferencen for europæiske ministre med ansvar for lokal og regional regering;
 - Rekommandation [Rec\(2003\)4](#) fra Ministerkomitéen til medlemsstaterne om fælles regler mod korruption i forbindelse med finansiering af politiske partier og valgkampagner;
 - Ministerkomitéens Resolution (97) 24 om de 20 vejledende principper for bekæmpelse af korruption;
- der tager aktiviteterne i Europarådets Parlamentariske Forsamling vedrørende integritet og korruption i betragtning, herunder:

- Resolution 2170 og Rekommandation 2105 (2017) om fremme af integritet i regeringsførelse for at bekæmpe politisk korruption;
- Resolution 2300 og Rekommandation 2162 (2019) om forbedring af beskyttelsen af whistleblowere over hele Europa;
- Resolution 2060 (2015) om forbedring af beskyttelsen af whistleblowere og 1729 (2010) om beskyttelsen af "whistleblowere";

der også tager aktiviteterne i Europarådets Kongres for Lokale og Regionale Myndigheder, hvad angår beskyttelse af integritet, håndtering af interessekonflikter og fremme af åbenhed og gennemsigtighed, i betragtning, herunder:

- Resolution 435 (2018) og Rekommandation 424 (2018) om gennemsigtighed og åben regeringsførelse;
- Resolution 433 (2018) om det europæiske adfærdskodeks for alle personer, der er involveret i lokal og regional regeringsførelse;
- Resolution 434 (2018) og Rekommandation 423 (2018) om interessekonflikter på lokalt og regionalt niveau;

der tager det arbejde, der udføres af Sammenslutningen af Stater mod Korruption (GRECO) i betragtning, det vil sige dens rapport "Korrupsionsforebyggelse – parlamentsmedlemmer, dommere og anklagere (fjerde evalueringsrunde) – Konklusioner og tendenser" (2017), samt GRECOS konklusioner og rekommandationer vedrørende den femte evalueringsrunde "Forebyggelse af korruption og fremme af integritet i centralregeringer (øverste ledende funktioner) og retshåndhavende myndigheder";

der også tager arbejdet i Den Europæiske Kommission for Demokrati gennem Ret (Venedigkommissionen) i betragtning, herunder Venedigkommissionen og OSCE/ODIHR "Fælles guidelines om forebyggelse og reaktion på misbrug af administrative ressourcer under afvikling af valg" (CDL-AD(2016)004) og Venedigkommissionens "Kodeks for god praksis i forbindelse med politiske partier" (CDL-AD (2009)002);

der henviser til tekster vedtaget af Europarådets organer, der, selvom de ikke specifikt omhandler offentlig etik, indeholder bestemmelser og rekommandationer vedrørende offentlige repræsentanters adfærd, herunder:

- Rekommandation [CM/Rec\(2019\)1](#) fra Ministerkomitéen til medlemsstaterne om forebyggelse og bekæmpelse af sexisme samt de vedlagte guidelines;
- Rekommandation [CM/Rec\(2019\)3](#) fra Ministerkomitéen til medlemsstaterne om tilsyn med lokale myndigheders aktiviteter;
- Den Parlamentariske Forsamlings Resolution 2275 (2019) om politiske lederes rolle og ansvar i bekæmpelsen af hadefulde tale og intolerance;
- Den Europæiske Kommission mod Racisme og Intolerance, ECRI's generelle Rekommandation nr. 15 om bekæmpelse af hadefulde tale.

der bemærker rapporten fra Europarådets generalsekretær med titlen "Demokratiets, menneskerettighedernes og retsstatsprincippets tilstand i Europa";

der også bemærker rekommandationen fra Rådet for Offentlig Integritet under Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling, der blev vedtaget i 2017, der omtaler offentlig integritet som en konsistent tilpasning af og overholdelse af fælles etiske værdier, principper og normer for opretholdelse og prioritering af offentlige interesser over private interesser i den offentlige sektor, vedtager følgende guidelines og opfordrer medlemsstaterne til i størst muligt omfang at gøre brug af disse guidelines og sikre, at de bliver oversat til de officielle sprog og formidlet til offentlige organisationer i deres respektive lande, og/eller at overlade disse opgaver til de kompetente offentlige myndigheder med overholdelse af gældende forfatningsmæssige og andre lovbestemmelser.

A. Omfang og formål

1. Disse guidelines har til formål at hjælpe Europarådets medlemsstater med at etablere en omfattende og effektiv rammestruktur for offentlig etik. En rammestruktur for offentlig etik bør baseres på principperne om offentlig etik og bør, hvor dette er relevant, omfatte strategier, lovgivning, regler, adfærdskodekser og vejledning, der arbejder sammen for at muliggøre og inkorporere etisk praksis i alle offentlige organisationers aktiviteter og i offentlige repræsentanternes beslutninger og handlinger.
2. Medlemsstaterne tilskyndes gennem fastlæggelsen af deres rammestruktur for offentlig etik at udvikle og opretholde en kultur med de højeste standarder, hvad angår offentlige repræsentanternes adfærd og/eller at overlade disse opgaver til de kompetente offentlige myndigheder i overensstemmelse med deres gældende forfatningsmæssige eller andre lovgivningsmæssige bestemmelser. Dette vil både fremme en etisk kultur i offentlige organisationer og fastholde borgernes tillid til de offentlige repræsentanter og institutioner, der repræsenterer dem, træffer beslutninger, der påvirker deres liv eller er ansvarlige for levering af offentlige tjenester.

B. Betingelser

1. Betingelserne for en effektiv rammestruktur for offentlig etik omfatter:
 - a. respekt for menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder;
 - b. respekt for retsstatsprincippet;
 - c. respekt for demokratiske normer, herunder overholdelse af Europarådets 12 principper for god demokratisk regeringsførelse, hvorved et effektivt politisk demokrati garanteres;
 - d. medlemsstatens oprettelse og vedligeholdelse af et politisk, juridisk og praktisk miljø, der gør det muligt at fremme, lette og opretholde denne respekt.

C. Definitioner

1. I forbindelse med disse guidelines gælder følgende definitioner.
 - a. Udtrykket "offentlig etik" henviser til offentlige repræsentanternes praktiske implementering af etiske standarder, hvorved det offentlige gode stilles over private interesser i overensstemmelse med loven, så borgernes tillid til de handlinger og beslutninger, som offentlige repræsentanter og offentlige organisationer foretager, opretholdes og styrkes.
 - b. "Offentlig repræsentant" omfatter:
 - i. personer, der vælges eller udnævnes til et offentligt mandat eller en offentlig funktion, såsom medlemmer af nationale og regionale regeringer, medlemmer af nationale og regionale lovgivende forsamlinger, lokale ledere og lokalt valgte repræsentanter samt indehavere af et dommerembede;
 - ii. personer, der er ansat i en offentlig organisation som defineret nedenfor;
 - iii. personer, der handler på vegne af en offentlig organisation uden at være valgt, udpeget til et offentligt mandat eller en offentlig funktion eller ansat i en offentlig organisation.

- c. En "offentlig organisation" er en national, regional eller lokal institution eller administration; et selskab eller lignende enhed, der ledes eller finansieres af en sådan institution eller administration eller af staten; eller en enhed i den private sektor, herunder nonprofitorganisationer, der leverer offentlige tjenester.
- d. En "interessekonflikt" er en situation, hvor en offentlig repræsentant har en privat interesse, som kan påvirke eller synes at påvirke den offentlige repræsentants upartiske og objektive udførelse af sine opgaver. Den offentlige repræsentants private interesser omfatter enhver faktisk, potentiel eller opfattet fordel for den offentlige repræsentant selv eller for tilknyttede personer, herunder fordele, som følger af aktiver, indtægter og passiver, hvad enten disse er økonomiske eller civile. Tilknyttede personer omfatter en ægtefælle eller registreret partner, enhver anden person, med hvem den offentlige repræsentant lever i et familieforhold – børn, stedbørn eller forældre – samt venner og personer eller organisationer og institutioner, med hvem den offentlige repræsentant har eller har haft forretningsmæssige, politiske eller sociale forbindelser.

D. Principperne for offentlig etik

- 1. Følgende principper gælder for alle offentlige repræsentanter.
 - a. Lovlighed – Offentlige repræsentanter skal handle og træffe beslutninger i overensstemmelse med loven.
 - b. Integritet – Offentlige repræsentanter skal under udførelse af deres mandat eller funktion sætte offentlige forpligtelser over private interesser.
 - c. Habilitet – Offentlige repræsentanter skal under udførelsen af deres mandat eller funktion handle og træffe beslutninger på et upartisk og retfærdigt grundlag og efter fortjeneste ved brug af de bedste beviser og uden at gøre forskel eller være forudindtaget.
 - d. Ansvarlighed – Offentlige repræsentanter er under udførelsen af deres mandat eller funktion ansvarlige for deres handlinger og skal underkaste sig den nødvendige kontrol heraf.
 - e. Gennemsigtighed – Offentlige repræsentanter bør under udførelsen af deres mandat eller funktion handle og træffe beslutninger på en åben og gennemsigtig måde, sikre adgang til information og lette forståelsen af, hvordan offentlige anliggender udføres.
 - f. Sandhedspligt – Offentlige repræsentanter skal være sandfærdige.
 - g. Respekt – Offentlige repræsentanter skal opføre sig høfligt og med omtanke over for andre.
 - h. Lederskab – Offentlige repræsentanter bør ved deres egen adfærd vise, at de følger principperne for offentlig etik, samtidig med at de støtter og fremmer disse principper og udfordrer dårlig etisk adfærd.

E. En rammestruktur for offentlig etik – Adfærdsstandarder

- 1. En rammestruktur for offentlig etik er baseret på principperne for offentlig etik og bør indeholde standarder og forpligtelser for offentlige repræsentanter og offentlige organisationer. Disse standarder og forpligtelser bør dække følgende områder:
 - a. offentlige repræsentanters individuelle interesser og tilknyttede personers interesser, erklæring om sådanne interesser og håndtering af interessekonflikter;
 - b. offentlige repræsentanters aktiviteter, der ligger uden for deres funktion eller mandat, erklæring om disse bibeskæftigelser, klassificering af tilladte og forbudte bibeskæftigelser for forskellige kategorier af offentlige repræsentanter samt ordninger og betingelser for deltagelse i bibeskæftigelser;

- c. aktiviteter, der udføres af offentlige repræsentanter efter deres ansættelse eller deres mandats ophør;
 - d. gaver, tjenester og gæstfrihed, tilbudt eller modtaget af offentlige repræsentanter og offentlige organisationer;
 - e. offentlige repræsentanters og offentlige organisationers brug af offentlige ressourcer, udstyr og ejendom;
 - f. offentlige organisationers interne kontrol- og ansvarlighedsforanstaltninger i forbindelse med offentlige indkøb, kontrakter og udbetaling af tilskud;
 - g. krav fra fagorganisationer, der er relevante for kategorier af offentlige repræsentanter;
 - h. beskyttelse af whistleblowere i tråd med Rekommandation [CM/Rec\(2014\)7](#) fra Ministerkomitéen til medlemsstaterne om beskyttelse af whistleblowere;
 - i. lobbyvirksomhed i tråd med Rekommandation [CM/Rec\(2017\)2](#) fra Ministerkomitéen til medlemsstaterne om den lovlige regulering af lobbyvirksomhed i forbindelse med offentlig beslutningstagning;
 - j. gennemsigtig, uddelegeret beslutningstagning og klare rapporteringskrav;
 - k. borgernes adgang til information, herunder en formodning for offentlighed;
 - l. adgang til dokumenter og offentlige repræsentanters genbrug af dokumenter;
 - m. offentlige repræsentanters håndtering af information og fortrolighed;
 - n. offentlige repræsentanters brug af internettet, herunder sociale medier;
 - o. mobning og chikane;
 - p. fremme af lighed og mangfoldighed samt forbud mod diskrimination og hadefuld tale;
 - q. indberetning af brud på et adfærdskodeks gældende for offentlige repræsentanter.
2. En strukturramme for offentlig etik vil således skabe klarhed om de adfærdsstandarder, som borgerne bør kunne forvente, at alle offentlige repræsentanter og offentlige organisationer opfylder.
- a. Under udførelsen af deres opgaver bør alle offentlige repræsentanter:
 - i. undgå enhver situation, hvor der kan være en interessekonflikt, og straks fjerne sig fra enhver potentielt problematisk situation, mens de overholder relevante regler for håndtering af interessekonflikter, herunder regler om oplysningspligt;
 - ii. afstå fra at bruge offentlige ressourcer til private formål eller på anden måde, der er i strid med loven,
 - iii. afstå fra at modtage gaver, invitationer og gæstfrihed, fordele og tjenester, donationer samt andre goder til sig selv eller en tilknyttet person, hvor det måske eller med rimelighed kan opfattes som om de underkastes en upassende forpligtelse; ej heller kræve eller anmode om gaver og goder til sig selv eller en tilknyttet person;
 - iv. afgive alle erklæringer i overensstemmelse med de relevante regler for deres og deres tilknyttede personers aktiver, indtægter, passiver og andre interesser;
 - v. undgå at deltage i forbudte bibeskæftigelser under deres ansættelsesperiode eller mandat og efter denne periode i overensstemmelse med relevante regler undgå aktiviteter, hvor de ville opnå en personlig eller faglig fordel på grund af deres tidligere hverv som offentlig repræsentant;
 - vi. undgå hvad der kan opfattes som fordomme eller favorisering, herunder nepotisme;
 - vii. undgå diskrimination, afstå fra hadefuld tale, chikane eller mobning, vise respekt for lighed og mangfoldighed og arbejde aktivt hen mod en kultur af retfærdighed og tolerance, der værdsætter mangfoldighed;

- viii. undgå at fremstille eller bruge information og beviser på en vildledende eller unøjagtig måde;
 - ix. udvise diskretion ved håndtering af oplysninger af fortrolig eller privat karakter.
- b. Under udførelsen af deres opgaver bør offentlige repræsentanter, der er medlemmer af nationale regeringer eller medlemmer af regionale regeringer med lovgivende beføjelser:
- i. udvise ansvarlighed for deres handlinger og beslutninger over for deres respektive lovgivende forsamlinger samt for de handlinger og beslutninger, der træffes af de ministerier og enheder, som de er ansvarlige for;
 - ii. give nøjagtige og sandfærdige oplysninger til deres lovgivende forsamlinger og udvise åbenhed og gennemsigtighed for den lovgivende forsamling og for offentligheden med forbehold af eventuelle begrænsninger, der er nødvendige i overensstemmelse med loven;
 - iii. lægge vægt på at overholde reglerne og forpligtelserne i forbindelse med kontakt med lobbyister og andre tredjeparter, der fremmer specielle forhold eller støtter særlige interesser;
 - iv. efter deres embedsperiode kun blive ansat i stillinger, der er i overensstemmelse med loven om ansættelse efter at have bestridt en stilling som medlem af en national eller regional regering.
- c. Under udførelsen af deres opgaver bør offentlige repræsentanter, der er medlemmer af nationale parlamenter eller medlemmer af regionale forsamlinger med lovgivende beføjelser:
- i. sikre, at deres handlinger og beslutninger er åbne, gennemsigtige og ansvarlige over for deres vælgere;
 - ii. lægge vægt på at handle i overensstemmelse med reglerne og forpligtelserne i deres erklæringer om aktiver, indtægter, passiver og andre interesser;
 - iii. lægge vægt på at overholde reglerne og forpligtelserne i forbindelse med kontakt med lobbyister og andre tredjeparter, der fremmer specielle forhold eller støtter særlige interesser;
 - iv. efter deres mandats ophør kun blive ansat i stillinger, der er i overensstemmelse med loven om ansættelse efter at have bestridt en stilling som medlem af en national eller regional lovgivende forsamling.
- d. Under udførelsen af deres opgaver bør offentlige repræsentanter, der er ledere og/eller valgte repræsentanter på lokalt niveau, eller ledere og/eller valgte repræsentanter for regioner uden lovgivende beføjelser, overholde den adfærd, der er beskrevet ovenfor for medlemmer af nationale regeringer og lovgivende forsamlinger, alt efter hvad der er relevant.
- e. Offentlige repræsentanter, der bestrider et dommerembede, bør:
- i. dømmes upartisk i overensstemmelse med lovgivningen med kompetence, omhu og behørighed og derved bevare og styrke offentlighedens tillid til domstolenes integritet, upartiskhed og uafhængighed;
 - ii. til enhver tid, herunder også i deres privatliv, handle på en måde, der opretholder og er i overensstemmelse med uafhængigheden af deres retslige funktion;
 - iii. respektere fortroligheden af deres overvejelser og handle på en måde, der er i overensstemmelse med deres embedes rolle og status, herunder i forhold til at udøve diskretion i offentlige udtalelser, uanset på hvilken måde disse måtte foretages, og begrænse deres deltagelse i offentlige debatter og deres engagement i medierne.
- f. Under udførelsen af deres opgaver bør offentlige repræsentanter, der enten er ansat i en offentlig organisation, eller handler på vegne af en offentlig organisation uden at være valgt, udpeget til et offentligt mandat eller en offentlig funktion eller ansat i en offentlig organisation:
- i. handle på en måde, der er neutral i forhold til politiske partier, og være omhyggelige med at undgå, at deres aktiviteter anvendes til partibestemte formål;
 - ii. udvise professionalisme, når de betjener borgerne, og opføre sig på en høflig og respektfuld måde over for alle;

- iii. udvise behørig diskretion i formidlingen af deres private synspunkter i offentligheden, uanset på hvilken måde en sådan formidling måtte finde sted;
- iv. sikre, at offentlige ressourcer ikke anvendes til et politisk parti eller anden politisk aktivitet eller kampagne, bortset fra hvad der er fastlagt i lovgivningen;
- v. afstå fra enhver politisk eller anden aktivitet, der kan hindre udøvelsen af deres funktion eller skade offentlighedens og deres arbejdsgivers tillid til deres evne til at udføre deres pligter på en upartisk og loyal måde;
- vi. overholde regler, forskrifter og lovgivning i forbindelse med deres politiske aktiviteter og synspunkter, medlemskab af eller aktivitet i et politisk parti, og/eller når de beskæftiger sig med politisk virksomhed.

F. Rammestruktur for offentlig etik – Komponenter

1. Komponenterne i en rammestruktur for offentlig etik bør have tilstrækkelige ressourcer for at kunne sikre en effektiv gennemførelse og bør omfatte følgende.

Strategi

2. Der bør være en national strategi for offentlig etik, der kan tilpasses både regionalt og lokalt, alt efter hvad der er relevant. Domstolene og lovgiverne bør opretholde den nødvendige uafhængighed af de planer, som iværksættes af regeringen.

Institutioner

3. Der bør være en eller flere uafhængige myndigheder, der skal sørge for objektiv kontrol og for at fremme gennemsigtigheden i det offentlige liv. Sådanne myndigheder bør føre et passende tilsyn med følgende forhold, herunder men ikke begrænset til:

- a. indsamling og offentliggørelse af interesseerklæringer;
- b. regler og register for gaver og gæstfrihed;
- c. rådgivning om og eksempler på god praksis samt udarbejdelse og offentliggørelse af vejledning om etiske forhold;
- d. afgivelse af tilladelse under visse omstændigheder i forbindelse med efter-ansættelse og bibeskæftigelser.

Lovgivning og forskrifter

4. Der bør være lovgivning og/eller forskrifter, der omfatter:

- a. krav til adfærdskodekser for alle offentlige repræsentanter. Der bør være forskellige kodekser for forskellige kategorier af offentlige repræsentanter;
- b. krav til alle offentlige organisationer med det formål at sikre, at der er etableret faste risikostyringsprocesser til at vurdere og identificere aktuelle og nye etiske risici for aktiviteter, f.eks. når der udvikles nye modeller for levering af offentlige tjenester;
- c. krav i forhold til repræsentanter, der er ansat i en offentlig organisation, eller som handler på vegne af en offentlig organisation uden at være valgt eller udpeget til et offentligt mandat eller en offentlig funktion, det vil sige:
 - i. en åben og retfærdig rekrutterings- og udvælgelsesproces, som vil bidrage til at fremme lige muligheder; processerne til udvælgelse af personale bør adressere de kerneværdier, der kræves af de kandidater, der skal arbejde i den offentlige tjeneste;
 - ii. medarbejderes mobilitet, hvor det erkendes, at krav eller vejledning om mobilitet kan hjælpe med at forhindre og reducere risikoen for korruption;
- d. krav i forhold til offentlige repræsentanter, der er valgt, det vil sige:
 - i. gennemførelsen af valg og valgkampagner, herunder de kampagneinformationer, der skal erklæres;

- ii. udøvelsen af deres mandat;
- iii. offentlige myndigheders forpligtelse til at garantere, at valgte repræsentanter tildeles tilstrækkelige ressourcer, så de kan opfylde deres mandater på en gennemsigtig måde.

Adfærdskodekser

- 5. Adfærdskodekser spiller en særlig rolle, når det drejer sig om at sikre effektiviteten af rammestrukturen for offentlig etik, da vægten lægges på den enkelte persons ansvar for dennes adfærd fremfor, at et eksternt organ eller andre parter skal føre tilsyn med og regulere adfærden.
- 6. Adfærdsstandarder for forskellige kategorier af offentlige repræsentanter bør fastlægges i specifikke kodekser. Disse kodekser bør:
 - a. omhandle nøgleområder og risici i forbindelse med opretholdelse af etiske normer, så de er i tråd med samfundsmæssige ændringer;
 - b. være et supplement til faglige standarder;
 - c. medtages i vedtægterne for offentlige repræsentanter, hvor dette er relevant;
 - d. være formuleret på en klar og kortfattet måde, offentliggjort og tilgængelige for offentlige repræsentanter og borgere;
 - e. regelmæssigt gennemgås og opdateres efter behov.
- 7. Alle adfærdskodekser bør afspejle principperne for offentlig etik og de adfærdsstandarder, der er beskrevet i disse guidelines, og de bør afspejle Europarådets standarder, især med hensyn til lobbyvirksomhed, beskyttelse af whistleblowere og forebyggelse af hadefuld tale og diskrimination.
- 8. Adfærdskodekser for repræsentanter, der er ansat i en offentlig organisation, eller som handler på vegne af en offentlig organisation uden at være valgt eller udpeget til et offentligt mandat eller en offentlig funktion, bør også afspejle den model, der er beskrevet af Ministerkomitéen i Rekommandation nr. R (2000) 10 til medlemsstaterne om adfærdskodekser for offentligt ansatte.
- 9. Adfærdskodekser, der gælder for valgte repræsentanter og dommere, bør afspejle deres nødvendige uafhængighed af regeringen.

Vejledning

- 10. Der bør udarbejdes en vejledning til at underbygge kravene i lovgivning, forskrifter og adfærdskodekser. Derudover kunne en sådan vejledning omfatte følgende punkter:
 - a. offentlige organisationers vedtagelse af mission og værdier, der beskriver forventningerne til deres offentlige repræsentanters opførsel og adfærd;
 - b. personaleledelse, hvor især etisk adfærd indgår som et vigtigt element i præstationsvurderingen;
 - c. en pligt for alle ledere i en offentlig organisation til at være rollemodeller for etisk adfærd i deres beslutningstagning og opførsel;
 - d. tilvejebringelse af grundlæggende og løbende uddannelse og udvikling for alle offentlige repræsentanter, så det sikres, at de opfylder de højeste adfærdsstandarder i udøvelsen af deres offentlige funktioner og mandater;
 - e. forhold, der vedrører adfærd gældende for valgte repræsentanter og dommere, der er uafhængige af regeringen – udarbejdelse og vedtagelse af en sådan vejledning skal gennemføres på en måde, der er i overensstemmelse med denne uafhængighed.

G. Rammestruktur for offentlig etik – Afhjælpning af mangler

- 1. Der bør være udarbejdet klare mekanismer og procedurer til at undersøge og håndtere mulige brud på etiske standarder eller andre forhold, der omhandler offentlig etik, som kan vække bekymring. Disse bør omfatte:
 - a. klare procedurer for behandling af klager fra offentligheden og fra offentlige repræsentanter, hvor der er mistanke om et brud på etiske standarder;

- b. beskyttelsesforanstaltninger for whistleblowere for at forhindre direkte eller indirekte gengældelse fra den offentlige organisation, som de tilhører eller tilhørte, og fra repræsentanter fra den pågældende offentlige organisation. Sådanne former for gengældelse kan omfatte afskedigelse, suspendering, degradering, tab af fremmelsesmuligheder, tvangsforflyttelser, nedsættelser i eller fradrag i løn, chikane eller anden afstraffende eller diskriminerende behandling;
- c. formelle mekanismer til uafhængig undersøgelse af påståede brud på adfærdskodeksen for valgte offentlige repræsentanter;
- d. formelle mekanismer til uafhængig undersøgelse af påståede brud på adfærdskodeksen for domstolene, fastlagt i vedtægterne;
- e. en formel mekanisme til uafhængig undersøgelse af påståede brud på adfærdskodeksen for medlemmer af nationale eller regionale lovgivende forsamlinger – både denne mekanisme og kodeksen skal fastlægges af den pågældende lovgivende forsamling;
- f. passende og forholdsmæssige disciplinære og strafferetlige sanktioner, der skal fastlægges for hver kategori af offentlige repræsentanter, hvor de, som har ansvaret for at pålægge sanktioner, har tilstrækkelige beføjelser hertil.